

Khai bút đầu xuân

Par Thy An

*ngước mặt nhìn trời, mùa xuân vượt tóc
từ chốn thình không, rụng xuống dòng thơ
ẩn hiện đâu đây vài chữ hững hờ
buồn đọng lại bờ sông con nước đục*

*nghe trong gió vang tiếng cười xanh lục
đôi mắt liêu trai tù ngục cuồng si
một vẫy tay, một lời nói thâm thì
góc tối nhỏ, cạn ly, đời trăm mối*

*về đếm bước bao nhiêu lần mòn mỏi
nét tiêu hao đọng lại chốn phồn hoa
chợt thu mình nói lên tiếng thật thà
trong mưa bụi, hoàng hôn chiều thay lá*

*giữa yên lặng bỗng thấy mình xa lạ
nhớ quê hương, buồn tượng đá đầu non
tiếng 'Việt Nam' nghe sao thật vuông tròn
từng nhưng nhớ vẽ lên trời kỷ niệm*

*đời trăm nẻo, chim bay về ước nguyện
ngắm vô thường trên mấy ngón bàn tay
lặng lẽ bước đi, hoa rụng đầu ngày
lời kinh giảng, thiền sư bao ái ngại*

*tìm viễn xứ vẫn ngàn năm máu chảy
trôi về đây đổ cả một trời hoang
những dòng sông mang tình nghĩa ngút ngàn
chiều nhớ nước, chìm hót lên nhớ bạn*

*nghe thật rõ tiếng quê hương dĩ vãng
triệu tấm lòng không lẽ mãi lang thang
ly rượu viễn phương, uống cạn nồng nàn
gom bút mực, khai xuân ... ngàn nỗi nhớ ...*

THY AN
đầu Mậu Tý 2008